

Буковинський державний
медичний університет

Міністерство охорони здоров'я
України

Департамент охорони здоров'я
Чернівецької обласної
військової адміністрації

МАТЕРІАЛИ

науково-практичної конференції
з міжнародною участю

**“СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ДІАГНОСТИКИ, ЛІКУВАННЯ ТА
ПРОФІЛАКТИКИ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЧНОЇ ПАТОЛОГІЇ
В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ”**

29-30 вересня 2022 року
м. Чернівці

Чернівці
2022

УДК: 616.5+616.97]-036-07-08-084(063)
С 91

“Сучасні підходи до діагностики, лікування та профілактики дерматовенерологічної патології в умовах реформування медичної галузі”: Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю (м. Чернівці, 29-30 вересня 2022 року). Чернівці: БДМУ, 2022. 176 с. *(Затверджено вченою радою Буковинського державного медичного університету 22 вересня 2022 року, протокол № 3).*

У збірнику представлено матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю “Сучасні підходи до діагностики, лікування та профілактики дерматовенерологічної патології в умовах реформування медичної галузі”. Розглядаються актуальні аспекти діагностики, лікування та профілактики поширених інфекційних і неінфекційних дерматозів та інфекцій, що передаються статевим шляхом, шляхом застосування у медичній практиці новітніх методів діагностики та сучасних засобів системної та топічної терапії, призначення яких базується на засадах доказової медицини, а також актуальні питання оптимізації викладання дерматовенерології здобувачам медичної освіти з урахуванням реформування медичної галузі.

Наукові рецензенти: професор Ольга ДЕНИСЕНКО
доцент Михайло ПЕРЕПІЧКА

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

ISBN 978-617-519-003-6

© Буковинський державний
медичний університет, 2022

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ТОПІЧНОЇ ТЕРАПІЇ ВІТИЛІГО

Федорук Вікторія Олександрівна,

Лікар-інтерн спеціальності «дерматовенерологія»,
Буковинський державний медичний університет,
м. Чернівці, Україна

Денисенко Ольга Іванівна,

завідувач кафедри дерматовенерології,
Буковинський державний медичний університет,
м. Чернівці, Україна

Юшко Юрій Миколайович,

лікар-дерматовенеролог,
КНП «Міська поліклініка № 5»,
м. Чернівці, Україна

Актуальність. Вітиліго – поширений дерматоз з групи дисхромій, який проявляється розвитком депігментованих плям на шкірі. Частота розвитку вітиліго в популяції коливається в середньому від 0,5% до 3%. Депігментовані плями вітиліго не супроводжуються суб'єктивними відчуттями, проте за їх локалізації на відкритих ділянках шкіри (обличчя, кінцівки) – дерматоз створює серйозні косметологічні проблеми, зумовлює порушення психоемоційного стану пацієнтів, знижує їх працездатність, якість життя та соціальну активність.

Етіопатогенез вітиліго донині вивчений недостатньо. Згідно сучасних даних, вітиліго – це поліфакторний дерматоз, у виникненні й перебігу якого вагоме значення мають: нейроендокринні розлади, обмінні порушення, а також автоімунні механізми розвитку порушень функції меланоцитів, що обґрунтовує застосування таким пацієнтам топічних інгібіторів кальциневрину з імуносупресивною дією.

Метою роботи було визначити клінічну ефективність застосування у комплексній терапії вітиліго топічного інгібітора кальциневрину у пацієнтів дитячого та дорослого віку.

Матеріал та методи. Під спостереженням перебували 19 пацієнтів із вітиліго, з них 8 дітей та 11 дорослих осіб. У 14 осіб діагностовано поширену форму вітиліго, у тому числі вульгарну форму – у 7 осіб, акрофаціальну – у 4, змішану – у 3 осіб, а в 5 осіб діагностовано локалізовану форму вітиліго, у тому числі фокальне вітиліго – в 3 осіб та сегментарне вітиліго – в 2 осіб. При виконанні роботи застосовували клінічні, інструментальні (люмінесцентна діагностика) та статистичні методи дослідження, зокрема непараметричний дисперсійний аналіз Фрідмана з визначенням χ -квадрату (χ^2), різницю вважали достовірною, якщо значення χ^2 перевищувало критичне.

Результати. У процесі лікування пацієнти були розподілені на дві групи, подібні за віком: порівняльну – 9 осіб, які отримали стандартну терапію дерматозу, та основну – 10 осіб, яким призначали топічний інгібітор кальциневрину – мазь із вмістом 0,03% такролімусу (дітям) та 0,1% (дорослим) 2 рази в день впродовж 6-12 місяців.

Згідно клінічних спостережень, перші ознаки репігментації ділянок вітиліго у вигляді периферичної чи фолікулярної форм репігментації спостерігали уже на 2 - 3-му місяці лікування пацієнтів основної групи дитячого віку (у порівняльній групі – на 3 - 4 місяці) та на 4 - 5-му місяці – у дорослих пацієнтів (у групі порівняння – на 6 – 7-му місяці).

Підсумковий аналіз результатів лікування пацієнтів із вітиліго через 12 місяців від початку їх терапії виявив повну чи часткову репігментацію на відкритих ділянках шкіри у 8 пацієнтів основної групи (що становить 80,0%) та у 3 осіб порівняльної групи (33,3%), що вказує на вірогідно кращі результати лікування пацієнтів основної групи ($\chi^2 = 4,23$ за критичного значення $\chi^2 = 3,48$).

Висновок. Отже, застосування у комплексній терапії вітиліго топічного інгібітора кальциневрину – мазі із вмістом такролімусу з імуносупресивною дією сприяє досягненню повної чи часткової репігментації вогнищ вітиліго на відкритих ділянках шкіри, при цьому більш швидкий клінічний ефект настає у пацієнтів дитячого віку порівняно з дорослими пацієнтами.

Наведені дані є результатами виконання науково-дослідної роботи (номер державної реєстрації: 0120U101550).